

forslag, hvoraf det sees, at det har været under Overveelse, hvorvidt det vilde være rettest ved en saadan Lov kun at tage Hensyn til de nærmest sandsynlige Tilfælde. Jeg tænkte ikke paa en Sammenligning med 5te Juni Grundloven med Hensyn til den mere eller mindre udtømmende Behandling, men jeg bemærkede kun, at Udvalgets Forslag var mere udtømmende end Regjeringsforslaget. Den ærede Ordførers Svar paa min Bemærkning med Hensyn til § 1, om der ikke burde forlanges en Majoritet af $\frac{3}{4}$ af de afgivne Stemmer, kan jeg ikke føle mig meget opbygget ved, thi det forekommer mig, at, hvor der er Spørgsmaal om, hvorvidt der skal indsættes en anden Regjering istedetfor Kongen, foreligger der ikke et af de Tilfælde, hvor der nødvendigviis skal tages en Beslutning. Dvertimod, dersom Beslutningen ikke kan blive tagen med en Fleerhed af $\frac{3}{4}$ af Stemmerne, ligger der et Vidnesbyrd om, at det ikke er synderligt paatrængende at træffe en Bestemmelse i saa Henseende. Det kan ogsaa være overmaade vigtigt, at man ikke altfor let, blot fordi der forelægges et Forslag i saa Henseende fra Statsraadet, skrider til at tage en Bestemmelse om, at nu skal der indsættes et Rigsforstanderskab. Der er maafløe kun Tale om en kortere Fraværelse, eller man kan have Efterretninger om, at Kongen vil vende tilbage efter en kortere Tids Forløb. I saadanne Tilfælde kunde det vel være et Spørgsmaal, om man burde indsatte et Rigsforstanderskab eller ikke, og hvis da den forenede Rigsdag ikke kunde samle $\frac{3}{4}$ af Stemmerne om, at det ansaaes for nødvendigt, vilde jeg antage, at Nødvendigheden virkelig heller ikke var tilstede. — Der var to Punkter, som det umægtelig laa mig meget paa Sinde at faae besvarede, men som jeg endnu ikke har hørt Noget om. Det ene af mine Spørgsmaal gik ud paa, hvorvidt Rigsforstanderen i hvert Tilfælde skal have de fulde kongelige Prærogativer, og det andet Spørgsmaal var dette, om der ikke var Grund til

altid at vælge den til Thronen nærmest arveberettigede Prinds til Rigsforstander, naar Thronfølgeren ikke var tilstede.

Ordføreren: Ja, jeg maa bede undskyld, at jeg, da jeg forrige Gang havde Ordet, glemte at bevare den ærede Landstingsmands Bemærkninger med Hensyn til de to nu af ham paa ny fremhævede Punkter, og jeg skal derfor gjøre det nu. Grunden til, at jeg ikke forrige Gang omtalte disse to Punkter, laa ikke i, at jeg ikke havde Noget at svare med Hensyn dertil; jeg havde tværtimod allerede tænkt, hvad jeg maatte svare, men jeg glemte ligesom at tage Svaret derpaa med. — Hvad da nu først angaaer det ene af de nævnte Punkter, nemlig Spørgsmaalet om Rigsforstanderens eller Rigsforstanderskabets hele statsrettlige Stilling, saa maa jeg sige, at, naar Udvalget har affattet Bestemmelsen i sit Forslags § 7, som den foreligger, saa er det først og fremmest skeet, fordi det egentlig synes at være det Naturligste, at den, der som Rigsforstander virkelig skal føre Regjeringen, ogsaa faaer den fulde dertil svarende Myndighed. Det synes i Grunden at stride imod den Tanke, der ligger til Grund for den hele Foranstaltning, om en saadan Rigsforstander skulde være bunden til, f. Ex. at indhente Kongens Villie, medens Kongen var i et fremmed Land. En af de væsentligste Grunde til, at man fastholder, at der, naar Kongen reiser ud af Landet, skal bestilles en Rigsforstander eller et Rigsforstanderskab, og til, at en saadan Bestemmelse udtrykkelig findes udtalt ogsaa i flere fremmede Forfatningslove, er vel egentlig den, at man frygter noget for, at Kongen, medens han er i fremmede Lande, skal kunne komme under uberettigede Indflydelser, under Indflydelser, som man af en eller anden Grund søger at værne sig imod. Men, naar man af denne Grund fastholder, at Kongens Fraværelse nødvendiggor et Rigsforstanderskabs Indsættelse, saa gaaer det heller ikke an at